

Н. Гілевіч

* * *

Ах, якая над Гайнай купальская ноч!
Самы раз бы шукаць кветку-папараць,
Самы раз уплятаць летуценні ў вянок,
Самы раз белы карань выкапываць!

Ды ні гуку над Гайнай — пад цёмным шатром.
Толькі зоркі — як вочкі Купаліны. Дзе ж вы,
хлопцы, дзяўчаты? Чаму за сялом, Над ракою,
агні не запалены?

Раскладайце, паліце Купалля агні! Не
затым, каб ускрэсла мінуўшчына, А каб
лепей убачыць наступныя дні, Да
вытокаў душой дакрануўшыся...

Раскладайце агні — хай плывуць па рацэ,
Можа, ў зыркiм святле iх вы ўгледзіце
Постаць Янкі Купалы з кійком у руцэ —
Запрасіце яго прысуседзіцца!

Ён вас, пэўна, папросіць «Каліну» спяваць
І, напэўна, ад слёз не стрымаецца, Скажа:
«Ах жа, якое купаллейка ў вас! Ах, якую вы
спадчыну маеце!...»

1970

Н.Гілевіч

* * *

Паклон табе, мой беларускі краю! Ты
— мой, я — твой: ад роду і навек. Я
зноў і зноў да сэрца прыкладаю Твой
ліст дубовы — як чароўны лек.

За хлеб, што ем, за песні, што спяваю,
За шчасце звацца іменем тваім —
Паклон, паклон табе, мой родны краю!
Ты — мой, я — твой: усюды і ва ўсім!

1973

Н.Гілевіч

* * *

Святочны, старажытны дух калядны,
Магічны дух язычніцкіх акрас,
Смалення дух, дух кміну і каляндры,
Дух на шасце падвешаных каўбас,
Калісьці ўсемагутны, усеўладны, Што
ж на куццю ты не збіраеш нас? О,
Божа! Што ў душы маёй паселіцца? І з
нашых хат, і з нашых песень-дум.

1974

